

vi kunde skabe mange saadanne Fristeder rundt i vor Hovedstad, vore Købstæder og vore Stationsbyer. Her møder Børnene om Morgen og er beskyttede om Dagen for saa ved Aftenstid at komme hjem til Fader og Moder og fortælle alle deres Smaaoplevelser i Løbet af Dagen. Det er Solskin ind i et saadant Barns Verden, og hvem ved, om det ikke ogsaa bringer en Solstraale ind i Barnets Hjem, hvad der sandelig nok kan trænges til; de, der staa i Børnehavegerningen, ved i hvert Tilfælde at fortælle om, hvilken udmærket god Indfyldelse denne Forbindelse mellem Børnehaven og Hjemmet, som Barnet herved bliver, har paa Hjemmene.

Endvidere henvises der i Lovforslaget til Oprettelse af Institutioner, som skal virke beskyttende for de skolepligtige Børn. Disse Institutioner er Dagarbejdsskoler og Fritidshjem. Som det ærede 2det Medlem for Hovedstaden (K. M. Klausen) talte om, er der jo mange Fristelser for Børn, som er overladte til sig selv; de skulder fra Skolen, eller de føres gennem Gadelivet ud i Fristelser til Vagabonderne, Tyveri og lignende. Naar saadant er Tilfældet, har man Brug for Dagarbejdsskoler. Der møder Barnet om Morgen og er hele Dagen beskæftiget med Skolen, Sløjd, Gymnastik, Havearbejde om Sommeren, Husfidsarbejde og Læsning om Vinteren. Barnet faar sin fulde Forplejning paa Skolen. Hovedsynspunktet er ogsaa her at bevare Forbindelsen mellem Hjemmet og Børnene, derfor tilbringer Barnet Natten i Hjemmene. Noget lignende er Tilfældet med Ophold paa Fritidshjemmene. Disse adskiller sig fra Dagarbejdsskolerne derved, at Børnene kun er der i deres Fritid, det vil sige udenfor Skoletiden. Idet mange Børn i deres Fritid er henviste til Gaden, er Hensigten med disse Hjem, at de skal tage imod Børnene, naar de kommer fra Skolen og skal beskæftige dem med Leg og Arbejde, indtil Aftenen kommer, og de kan komme hjem til Fader og Moder. Som man ser: det, der skal tilstræbes ved alle disse Foranstaltninger, er at udrydde det Individ i vort Samfund, som hedder Gadedrengen. Det er ud af Gadedrengenes Flok, at Forbryderne vokser frem, det er fra Gadedrengenes Flok, at Opdragelsesanstalterne fyldes. Altsaa: Bort med Gadedrengene! Lad os gennem den forebyggende Børneforsorg, gennem alle Barnets Alderstrin værne det mod at glide ind i Gadedrengenes Flok.

Jeg skal saa til Slutning blot anføre et Par Bemærkninger angaaende Lovfor-

slagets § 5, der handler om Tilsynet. Det er selvsagt, at der maa kræves et effektivt Tilsyn, men jeg vil her gerne udtale det Haab, at dette Tilsyn maa komme til at hvile paa Værgeraadene; det er mit Ønske, at den forebyggende Børneforsorg maa komme til at sortere under Værgeraadene. For at Værgeraadene kan løse denne Opgave, maa de ganske vist staa i et helt andet Forhold til Befolkningen i Almindelighed, end Tilfældet er nu, thi som Forholdet er nu, opfattes Værgeraadene mere som Politi og Dommere end det, de ifølge Navnet burde være: de ulykkeligt stillede Børns Værn og Værge. Men Værgeraad af den Beskaffenhed tror jeg kan dannes, naar vi, hvad forhaabentlig snart kan ske, faaer en ny Børneforsorgslov.

Jeg anbefaleler da dette lille Lovforslag som den gode Indledning til en Nydannelse i vor Børneforsorgslovgivning, en Lovgivning, der bør stille hen imod det Maal, der har faaet saa smukt et Udtryk i Ordene: Hvert Barn bør have Børnekaar.

Karen Ankersted: Paa det konservative Folkeparti Vegne kan jeg tilsige dette Lovforslag vor Støtte. Hvis Loven bliver administreret i samme Aand, hvori Lovforslaget er skrevet, kan jeg fuldt og helt give det min Tilslutning. Jeg finder det næsten saa godt, som om det var udgaaet fra det konservative Folkeparti, enhver af Paragrafferne er lavet ganske i Overensstemmelse med det, der er det konservative Folkepartis Princip, nemlig Hjælp til Selvhjælp. Da jeg under Finanslovbehandlingen kom ind paa at tale om Forholdeneovre paa Nyborg Straffeanstalt, fremhævede jeg, at der burde gøres mere for det forebyggende Arbejde, idet jeg syntes, det var forfærdelig sørgeligt, at vi stadig skulde udvide vore Fængsler i Stedet for at oprette forebyggende Institutioner. Det er jo det, der tilsigtes ved dette Lovforslag.

Jeg finder det ganske rigtigt, at man vil henvende sig til alle de bestaaende Institutioner og yde dem Støtte, saa de kan udvide og forbedre deres forskellige Hjem. De, der i Forvejen er prøvede og har vist sig egnede til at opdrage Børnene, vil altsaa faa Støtte. Jeg vil haabe, at man vil være meget nøjeregnende med, hvilke Hjem man støtter, saa at det kun bliver virkelig gode kvalificerede Hjem, hvor Mennesker, der har Forstaaelse af Barnets Natur, kan komme til at opdrage Børnene med Alvor og Dyg-